

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Fehér Zalánt, Samai Zsombort
eltemették: Varga Lászlót, Nagy Lászlót, Novotni Viktort

Kisbéren eltemették: özv. Szüsz Mátýásné

Kömlöd: eltemették Freisinger Ede gimnáziumi tanárt, Palakovics Józsefnét

1 %

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléká felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma: **18606876-1-11**

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél sehogyan, akkor elvész adód egy százaléka a "nagy kalapban".

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítjük..

Köszönettel: a kuratórium

110 ÉVE BOKODON

110 ÉVE TÖRTÉNT, hogy

Böndi András református kántortanító 1906-ban elfoglalta szolgálati helyét Bokodon

Böndi András Bánffyhunyon születt 1882-ben. A középiskoláit Kolozsváron, a tanítói oklevelét, a nagykörösi tanítóképzőben szerezte meg. Első állomása a Baracska Református Iskola volt, majd pályázat útján Bokodra került. Az I. Világháború alatt az 51. Gyalogezrednél teljesített katonai szolgálatot.

Pályafutása alatt Bokodon generációkat tanított meg az alapvető tudományokra. Az Olvasókör alapítója, a Tanítókör elnöke, a Hangya igazgatója és pénztárosa volt.

Köztisztletnek örvendő, igazi néptanítói tevékenység, jellemzi munkásságát. A gyülekezet és a község minden tagjával megtalálta a közös hangot. Nemcsak az iskolában, hanem a templomban is szolgált. Az általa megszólaltatott harmónium segítségével szárnyalt az ének. Kellemes orgánuma révén sokakat ragadott meg az egyházi éne-

kek szépsége, azok mély gondolatisága.

30 éves pedagógiai működését 1932 június 17.-én ünnepelte a gyülekezet. Barsi Sándor nagytiszteletű úr kiemelte, hogy Isten kegyelme olyan kántortanítót adott a gyülekezetnek, aki kötelességét, buzgón és lelkiismeretesen teljesítette. /Eddig az itt szolgált tanítók, csak rövid ideig maradtak, vándor-madarak voltak, hangoztatta a lelkész./ A volt tanítványok nevében egy aranytollat adott át Szücs Pál, virágcsokrot egy iskolás kislány Szücs Mária.

Az ünnepségen, meleg szavakkal köszöntötte a jubilánst, a helybeli evangélikus egyház lelkésze Balogh István esperes, Pataky Sándor igazgató tanító, maga és Nagy Mária tanítónő nevében, valamint, a helyi római katolikus egyház részéről Keszler Antal plébános és Szabó Rezső tanító.

Munkásságát az egyházi hatóság is elismerte 1932-ben igazgató tanítóvá nevezte ki a püspök úr. Nyugállományba vonulását -1936- követően, még 5 évig tanított Bokodon. Felesége 1937-

ben halt meg, akit nagy részvétellel temettek el.

Három alapítványt alapított, amelyet az egyházmegyei közgyűlés is jóváhagyott 1938-ban, mindegyiket 100 Pengő alaptőkével: felesége emlékére, sírgondozás költségeként, a Nőegylet költségeinek hozzájárulásaként, és szegény-sorsú elemi iskolai tanulók segélyezésére. Az alapítvány összege a háborút követő infláció miatt jelentéktelenre zsugorodott.

Böndi András nyugállományú igazgató úr 1941 őszén Csákvárra az idősek otthonába költözött és ott is hunyt el 1943 évben.

Emlékét nemzedékek őrzik Bokodon. Forrás: Dunántúli Protestáns Lap 1932,1936, 1937, 1938 évi számai.

Tatai Ref. Egyházmegye közgyűlési jegyzőkönyvei: 1905,1906, 1938 év

Békássy Jenő: Komárom-Esztergom várm. újjáépítése 230. old.

Szücs János

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: " Közelebb Egymáshoz " Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: **hethatarlap@gmail.com**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XX. évfolyam 3. szám

2016. március

BIBLIAVASÁRNAP

Március első vasárnapja hagyományosan a Bibliavasárnap nevet viseli egyházunkban. Ilyenkor nemcsak úgy kerül elénk a Szentírás, mint más istentiszteleteken, hogy felolvasunk belőle. Ezen túlmenően megemlékezhetünk azokról, akik a történelem folyamán azért küzdöttek, hogy az ige eljusson az emberekhez. De nemcsak visszafelé tekinthetünk. Vethetünk egy pillantást a mára is: hogy áll a Biblia helyzete a mai világban? Hogy áll a mi személyes életünkben? Miközben a „Biblia egyháza” névvel illetnek minket, és szeretjük mi is ezt a címet használni, a Biblia ott van-e egyházunk, sőt, ami ennél is fontosabb: a mi személyes életünkben? Olvassuk-e naponta? Ugyanakkor lehetőségünk van arra, hogy hálát adjunk a Biblia szövegével ma is alázatosan, tudományosan foglalkozókért, az újabb és újabb fordításokért. Arra is van módunk, hogy a bibliaterjesztés munkájába és sikereibe bepillantassunk. A Magyar Bibliatársulat, a Kálvin Kiadó körlevélben keresi meg a gyülekezeteket, tájékoztat, kér, javasol. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy gyülekezeteink e vasárnapi perselypénzét a Magyar Bibliatársulat számára, a bibliaterjesztés missziójára ajánljuk fel. Személyes és gyülekezeti adakozásunk így kapcsolódik bele országosan, sőt nemzetközileg is a Biblián keresztül a tanítvánnyá tétel szolgálatába.

Lapunk hasábjain most egy ritkábban előtérbe kerülő kérdést szeretnék körüljárni. Jelesül azt, hogy mit is hiszünk a Bibliáról? Hiszen az, hogy hiszünk-e Bibliának, és végső soron Istenben, az ott fordul meg, hogy minek tekintem azt a könyvet, ami a Biblia. Napjaink fontos kérdése ez. Mert bár örvendetes, hogy szinte mindenütt megjelenik a

Biblia, a veszély ezzel együtt nő: oda kerül a többi könyv szintjére. Tankönyv, irodalomtörténet, filozófia, bölcsesség –és ki tudja, milyen kategóriák közé sorolódik be. Ez ellen, bár a külső szemlélők nem értik, mi mindig tiltakozunk. Hiszen nekünk elsősorban nem ez. De hát valójában mi? Erre keressük a választ a II. Helvét Hitvallás segítségével! A Hitvallás egyértelműen helyezi el a református kereszténység életébe a Bibliát. Első fejezete így fogalmaz: **A Szentírás Isten igaz igéje.** Azaz: a Biblián keresztül Isten szólt és szól hozzánk. **A Szentírás minden kegyességre teljesen megtanít** - fogalmaz tovább a Hitvallás. Fontos ezt is szem előtt tartanunk ma, amikor mintha kevésnek tűnne az ige, és a misztikumot, a különleges, az új dolgokat hajkurászó az emberek. Meg kell aláznunk magunkat Istennek akarata előtt, hogy a Szentírásban minden, ami az üdvösségünkre és a hívó élet kialakítására kell, megtalálható. Sem hozzáadni, sem elvenni a Szentírásból nem kell semmit. De a Biblia azért nem marad egy régi papíros-tekintély. Éppen azért, mert hisszük, hogy általa Isten szól, így tanít a Hitvallás: **Isten igéjének hirdetése Isten beszéde.** Az egyház elhívott szolgálóinak igehirdetése által maga Isten igéje szólal meg a gyülekezetben, a világban. Magát Isten beszédét fogadják be a hallgatók. Két fontos dolgot szívleljünk meg a Hitvallás ez irányú tanításából: Először azt, hogy a hirdett igére figyeljünk, és ne az igehirdető személyére. Másodsor, aminek külön alcímet is szentel a Hitvallás: **A belső megvilágosodás nem teszi fölöslegessé a külső igehirdetést.** Vagyis attól, hogy valaki hitre jut és hitben él, nem mondhatja, hogy nincs szüksége az

igehirdetésre. (Népszerűbben: „hiszek én, nem kell ahhoz templomba mennem”) A Szentlélek által hitre vezetettek közt is Isten parancsa az igehirdetés, és erre maga a Szentírás ad sok példát. Sajnos azonban, a Szentírással kapcsolatban is vannak **Eretnekségek** –tanít a Hitvallás. Sokan a történelem folyamán próbálkoztak annak egyes részeit a tanításuknak megfelelően kihagyni vagy elferdíteni, mert háttérbe került a bizonyosság, hogy a Szent Íratok a Szentlélektől erednek. (Itt említjük meg, hogy a **Kanonikus Szentírás** áll a Hitvallás tanításának középpontjában, tehát a Szentlélek világosságában felismert és lezárt Szent Íratok egysége.) Ugyanakkor a Hitvallás is elismeri, nekünk is tudnunk kel, hogy vannak úgynevezett **Apokryphus könyvek**, melyek a Szentírásnak nem részei, de az egyház nem vetette el őket. Hasznosnak ítélte olvasásukat, de nem a Szentírás tekintélyével egyenlő rangon kezelte és kezeli őket. Gondoljunk arra, hogy éppen ezeken a könyveken keresztül próbálja meg kijátszani korunk a Szentírás tekintélyét. Gyakran láthatunk olyan „tudományos” műsorokat a televízióban, amelyek egy-egy ilyen könyvre épülve a Biblia igazát akarják cáfolni. Gyakran olyan idézeteket használnak megingathatatlan tényként, amiket a Biblia nem mond. Bibliavasárnapon tehát azt kívánom és kérem Testvéreimtől, hogy hitvallásos elköteleződéssel vegyük kézbe a Szentírást. Olvassuk, ismerjük, kérjük a Szentlelket, hogy szólaltassa meg általa az élő Istent. A reformatori világosság-gal valljuk: Sola Scriptura –Tota Scriptura (Csak a Szentírás –a teljes Szentírás!)

Gerecsei Zsolt

A GONOSZ SZOLGA PÉLDÁZATA

Olvasandó: Máté 18: 21-35.

Példázatunk Péter kérdésével kezdődik. Hányszor kell megbocsátanunk? Bennünk is sokszor ott ég ez a kérdés. Van, amikor könnyű a keresztyén ember válasza. Valaki, aki egyébként is közel áll hozzánk, talán akaratlanul, szándéka ellenére is vét ellenünk, hát persze, hogy megbocsájtunk. Na de ha szándékos, ha ismétlődő, ha boszszantó? Mit kell tennünk, amikor valakinek a feltűnésekor már remegni kezd a gyomrunk, vagy napokkal a találkozás előtt nem tudunk aludni? Hányszor bocsássunk meg? Még kétszer is? Még hétszer is? Meddig tart a megbocsátás krisztusi kötelezettsége?

Péter a héttel nagyot akart mondani. A hét szent szám volt a bibliai korban, teljességet, befejezettséget jelentett, gondoljunk csak a hét napos ciklikusság bibliai parancsára (IV. Parancsolat). A hétben benne van Péter minden jó szándéka – ezzel biztosan kivívja Jézus dicséretét és egyetértését. Aki hétszer is megbocsát, az türelmes és jóságos, bizonyosan kedveli az Úr.

Jézus válasza éppen ezért megdöbbentő akkor is és ma is. Nem hétszer, de még hetvenszer hétszer is. Ne nyúljunk a számológépeinkhez, nem matematikai fejtörőt adott Jézus. A hét szent szám, annak tízszeres szorzatával, a hetvennel együtt, s így szent a kettő szorzata is. Jézus válasza nem 490. Nem arról van szó, hogy vennünk kell egy öt méteres mérőszalagot, amin vágjuk a centiket, s amikor már csak tíz centi van hátra, hát betelt a pohár. Jézus válasza sokkal egyszerűbb: nincs felső határ, mindig és akárhányszor meg kell bocsátani. S ehhez a tanításhoz fűzi magyarázatképpen Urunk a gonosz szolga példázatát.

A történet első fele a király és az első szolga esetét mondja el. Ez a szolga hatalmas tartozást halmozott fel. Jézus példázata nem a matematika népszerűsítéséről szól, de megértéséhez nagyon is oda kell figyelniünk a számokra. A szolga tartozása tízezer talentum. Hogy az pontosan mennyi, nehéz lenne megmondani. A talentum súlymérték volt, általában színesfémeket jelöltek vele. Sokféle talentum mérték volt jelen, az ókori világban, a bib-

liai értelemez legközelebb talán a babiloni talentum állt, ami egy köblábat jelentett, és fémtől függően megközelítőleg 30kg-ot nyomott. Ha tehát egy egyszerű számolást végzünk 30 kg aranyértve a talentumot, akkor a szolgánk tartozása mai pénzben: 3.000.000.000.000Ft, vagyis 3 trillió (háromezer billió). Felmérhetetlen, elképzelhetetlen, és ami a legfontosabb: visszafizethetetlen összeg. Jézus idejében ennek kevesebb, mint tizedét fizette egész Izrael adóképpen, ennyi lehetett talán az egész ország éves bevétele. A szám a lehetetlen jelenti. A szolga képtelen kifizetni tartozását, aminek eredménye az, hogy ő, felesége és gyermekei adósrabszolgaságba kerülnek örökre. Ám könyörgése meghatja a királyt, aki a szolga könyörgésén felindulva elengedi a tartozását. „Mit használz szegénynek örök kárhozájával? Inkább hadd dicsérjen e földön éltében szép magasztalásokkal.” (Balassi Bálint)

A történet második fele az első szolga és egy másik szolga esetét mondja el. A megkönnyebbült, mérhetetlen tartozásától megszabadult első szolga találkozik egy neki adós szolga társával. A tartozás mértéke nem kevés: száz dénár. Megint számoljunk egy kicsit. Egy dénár egy napi munkabér volt Jézus idejében. Száz dénár tehát valamivel több, mint háromhavi bér. Ha mai minimálbérben gondolkodunk, akkor kb. 350.000Ft. Nem kevés pénz, nem kis tartozás, de belátható, megadható mértékű. Összehasonlíthatatlanul kisebb, mint az első szolga adóssága volt. De szolgánk, akivel igen nagy jót tett a király csupán néhány perccel korábban, nem tud kegyet gyakorolni. Tartozásáért börtönbe veteti szolgatársát.

Az ügy nem marad titokban, a királyhoz visszajut a hír, aki haragra gerjed, számon kéri a szolgát és visszavonja kegyelmét. Átadja a pribékeknek, amíg meg nem adja tartozását, vagyis az előbb kiszámoltak alapján örökké.

Hányszor kell megbocsátanom? Kétszer, hétszer, hetvenszer, vagy akár négyszázkilencven alkalommal is? A történetbeli király az Istent jelenti. Mi magunk vagyunk az első szolgák, akik végtelen, kifizethetetlen adóssággal

állunk Isten előtt. Az adósság jelenti bűneinket, hitetlenségeinket, Isten ellen szegüléseinket. Megadni lehetetlen, hiszen ha mától hibátlan és büntelen életet élnénk (ami persze lehetetlen), akkor sem tudnánk semmissé tenni korábbi bűneinket. Isten azonban Jézus Krisztus által megbocsájtotta minden bűnünket, elengedte minden adósságunkat. Tisztán és szabadon állunk előtte, sőt felkínálta nekünk a feltámadás és a mennyek országában való örök élet ajándékát. Ingyen, kegyelméből.

A világmindenség Ura és királya elengedte minden bűnünket és tartozásunkat. S akkor mi tartjuk a haragot mások felé! Mi nem bocsátunk meg, sőt méreggetjük az ellenünk elkövetett sérelmeket, magunkban hosszú listát vezetve róluk. Olyanokká lettünk, mint a szolga, akinek adósságát elengedte Ura, de ő maga nem tudott kegyelmet gyakorolni.

Mit vár tőlünk Isten? Egyértelmű a példázat szavaiból. Nem mérítségelést és számolgatást, hanem megbocsájtást. Képesek vagyunk rá? Krisztus által igen, másképp nem kérné ezt tőlünk. De csak Krisztus által, benne megújulva, újjászületett, újemberként. Vessük le hát régi, rossz természetünket, és öltözzük fel magunkra a Krisztust!

Sugár Tamás

Imádkozzunk!

Urunk Istenünk!

„... bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”.

Köszönjük, hogy Te Krisztus által kész vagy megbocsájtani nekünk. Kérünk, segíts, hogy mi is készen legyünk mindig és mindenki felé a megbocsátásra. Ez ugyan ellenkezik bűnös természetünkkel, könnyebb nekünk tartani a haragot, és sértést. De segíts minket megváltozni, hogy kiábrázolódhasson rajtunk a Krisztus. Az Ő nevéért kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

GYEREKSAROK

Kedves Gyerekek!
Nézzétek ezt a képet legalább fél percig úgy, hogy az ábra közepén lévő sötét foltokra koncentráltok. Majd csukjátok be a szemeteket és várjatok, amíg megjelenik egy belső kép előttek. Mit láttok? Látjátok Jézus arcát? Van olyan ember, aki látja és van, aki nem. Épp úgy, mint a valódi életben. Van olyan ember, aki nem látja Jézust, mert nem jó helyen keresi őt. Ez történt az első húsvét reggelén is. János evangéliuma 20. részében azt olvassuk, hogy korán reggel, amikor még sötét volt, elindult Magdalai Mária Jézust sírházhoz. Azt gondolta, hogy ott találja Jézust, ahova eltemették. Nem tudta, hogy hogyan fog bejutni a sírboltba, ki fogja elhengeríteni a nagy követ a bejárat elől. Ám mire megérkezett, a kő el volt hengerítve, a sír pedig üres volt. Megijedt, mert azt hitte, hogy elvitték az Urat. Futott a tanítványokhoz, hogy elmondja nekik, mi történt.

Péter és János is futni kezdtek. Szaladtak egészen a sírig, de ők is üresen találták. Látták, hogy ott vannak a lepedők szépen összehajtogatva, amelybe Jézus testét tekerték, de a sír üres. Nem értették, hogy mi történt. Hazamentek.

Mária ottmaradt a temető kertben és sírt. Amikor újból behajolt a sírboltba, akkor meglátott ott két angyalt. Azt kérdezték tőle: „Asszony, miért sírsz?” „Mert elvitték az Urat és nem tudom, hová tették.”-felelte. Nincs itt, ahol lennie kellene. Ekkor a háta mögött megszólalt egy ismerős hang: „Asszony, miért sírsz? Kit keresel?” Jézus állt ott. A feltámadt Úr Jézus, aki újra élt. Akit mindenki a halottak

között keresett. A szomorú tanítványok és a síró asszonyok is. Nagypénteken eltemették, betették egy sziklasírba és mindenki azt hitte, hogy ez így is marad. Isten azonban kihozta őt a halottak közül, megelevenedett, vagyis feltámadt. Ez a csoda teszi a legkülönlegesebbé a mi hitünket.

Vannak olyan emberek, mint Mária, Péter és János, akik nem látják Jézust, mert a kereszten vagy sírban keresik. Ám Ő nincs ott! Feltámadt, azóta felment a mennybe, az Atya jobbjára ült, hogy onnan irányítsa az életünket. Ha akarjátok látni Jézust, akkor keressétek a szavaiban és akkor megjelenik nektek is, mint Máriának. Ne gondoljátok, mint sokan mások, hogy Isten nem létezik vagy, hogy nincs ereje segíteni nektek, hanem imádkozzatok és olvassátok a Bibliát. Akkor megértitek mindazt, amit a tanítványok nem értettek húsvét reggelén. **Keressétek Jézust**

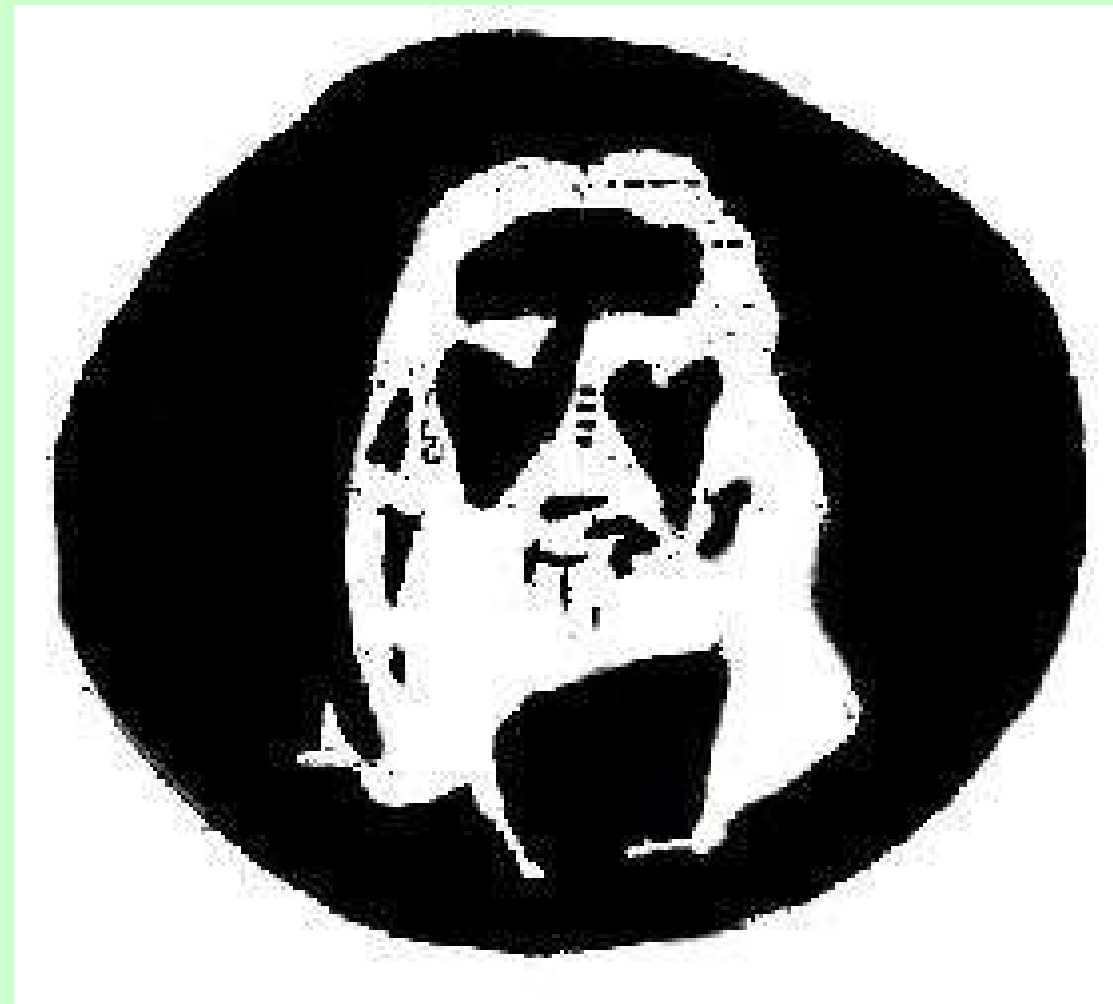
az élők között, az emberek között, a mindennapokban és akkor találkozni fogtok vele. Ő é! Feltámadt!

Tudjátok-e? Az ortodox keresztyének így üdvözlik egymást: Krisztus feltámadt! Válasz: Valóban feltámadt!

Olvasátok el húsvét történetét az evangéliumokból: Máté 28. rész, Márk 16. rész, Lukács 24. rész és János 20. rész. Nagyon izgalmas!

Imádság: Drága Istenünk, köszönjük neked, hogy Jézus, a mi Megváltónk, nincs a sírban. Ő él, mi is élünk és örökké élhetünk. Ámen.

Áldott húsvétot! Barta Livia

„ÉN VAGYOK AZ IGAZI SZÖLŐTŐ”

Ján. 15, 1

Annyi minden foglalja a helyet a világban méltatlanul. A polcokon hamisított ételek, áruk. A médiumokban manipulált hírek. A szíveinkben képmutató, hazug érzések. Lehet, hogy már az ember is hamisítvány?

De ha Jézus Krisztus az igazi, a valódi a sok hamissal szemben, akkor van igazi! Ha ő szőlőtő, akkor van szőlővessző. Ha van szőlővessző, akkor van szőlőfürt. Van igazi íz, zamat, öröm a világban. Én is lehetek valódi emberré?

„Olt be magadba, mint jó szőlőtőbe, hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe” Bűneim ellenére fogadj magadhoz, Uram, hogy a TIÉD LEHESSEK! Hadd lássa mindenki bennem azt, aki Te vagy.

Kérlek, tarts meg engem, hogy a TIÉD MARADHASSAK! Ha nem a Tiéd vagyok, akkor nem lehetek önmagamé sem. Nem lehetek másé sem. Csak a Sátáné. Akkor elszáradok, elégek. Hadd maradjak Benned, hogy éljek. Örökké. Ámen.

HIT ÉS ... KÖZÖSSÉG RÉDÉN

Hit és... közösség Rédén

Január harmadik hete évről évre az ökumené jegyében telik Rédén. Reformátusok, római katolikusok, pünkösdi-ek és evangélikusok együtt énekelünk, imádkozunk és hallgatjuk Isten Igéjét az egyetemes imahét vezérfonala alapján. Idén a letterszági keresztyének állították össze a hét tematikáját, melynek címe így hangzott: „Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” A templomunkban szolgáló evangélikus lelkész, bencés szerzetes és református lelkipásztorok segítettek bennünket abban, hogy estéről estére közelebb kerüljünk egymáshoz és Krisztushoz. Első este hallottuk a biztatást, hogy a kirekesztés és az elszigetelődés köve el van hengerítve Jézus feltámadása által. Ezáltal megnyílhatunk az öröme, a biznyságtételre, az evangélium továbbadására, az egymással való gazdagító közösségre, álmok látására, imádságra és az egység megélésére. Istennek hála, ebben az évben is úgy fejeztük be az ökumenikus imahetet, hogy épültünk egymás hite által és megtapasztalhattuk Isten áldását. Februárban, már a böjti időszakban, kezdetét veszi egy négy alkalmas előadássorozat, melyet azzal a céllal tartunk évről évre, hogy Istenbe vetett

hitünket, a Biblia tanítását össze tudjuk kapcsolni az élet legkülönbözőbb területeivel. Meghívott előadóink példák lehetnek számunkra, hogy hivatásukban, családi életükben, mindennapjaikban hogyan élik meg hitüket, ugyanakkor megosztják velünk tudásukat és tapasztalataikat. Eddig két izgalmas előadáson vagyunk túl. Dr. Szénási Ágnes, a SZIE Növényvédelmi Intézetének docense a Biblia növényvilágáról tartott részletes és képekkel illusztrált beszámolót. Ezt követően gránátalmát, fügét, datolyát, valamint olívbogyós falatkákat kóstolhattunk. Legutóbb a Magyarországi Református Egyház Menekült Missziójának két munkatársa, Kanizsai-Nagy Dóra és Acsai Balázs, beszélt azokról a projektekről és erőfeszítésekről, amelyeket a jézusi szeretet és a befogadás jegyében végeznek évek óta a Magyarországra érkező menekültek boldogulása érdekében. Az ide érkező és maradni kívánó bevándorló emberek számára nyelvtanfolyamokat szerveznek, hivatalos ügyeket intéznek és lakhatáshoz segítik őket. Kérdéseink, kételyeink megmaradtak, ám mélyen megérintettek bennünket azok az emberi sorsok, amelyeket bemutatott számunkra.

Barta Livia

FOTÓKIÁLLÍTÁS DADON

Emberről emberig címmel nyílt kiállítás Dadon, a református gyülekezeti teremben Szeverényi János képeiből.

Szeverényi János a Magyarországi Evangélikus Egyház missziói lelkésze. 1959-ben született Békéscsabán, egy nagycsalád tizenegyedik gyermekeként. Eredetileg fényképész mesterséget tanult, és fényképészként dolgozott. Már többször is szolgált a dadi gyülekezetben, például evangelizációs alkalmakkor. Kiállításának megnyitójára (most is egy evangelizációs sorozat lezárásaként) advent első vasárnapján került sor.

A megnyitón Kovács Tamás református lelkész bevezető szavai után az alkotó személyes hangvételű tárlatvezetést tartott a gyülekezet érdeklődő tagjai számára. Mi, akik hallhattuk a fotós

szavait, már nemcsak egy embert látunk a képen, hanem annál sokkal többet. Megragadhattunk valamit annak életéből, sorsából; bepillantást nyerhetünk a kép elkészültének körülményeibe is.

Képei közül különösen magával ragadók portréi, amelyeken nyílt tekintetű gyermekek, sejtelmes női arcok, ráncos, idős asszonyok láthatók. Minden képének története és valódi mondánivalója van. A képek most is megtekinthetők, de nem a gyülekezeti teremben (ahol hamarosan újabb kiállítást rendeznek), hanem Szeverényi János honlapján.

Kovácsné Rokosz Etelka
Dad

SZERETettel hívünk és várunk minden iskolára készülő GYERMEKET SZÜLEIKKEL A DADI REFORMÁTUS ÁLTALANOS ISKOLA HIGYOMÁNTOS OVI-SULI PROGRAMJÁRA!

A FOLGATKÓZÁSOK TELJESÍTNÉJE:
DADI FŐ U. 25. ALATT TALÁLHATÓ FÉRFIÓ. TEL.: 34470-0701

2016. MÁRCIUS 22-ÉN 16:00 ÓRÁKOR:
BESZÉL TÖRTÉNET - BARCELINÉL JÓKAI SZÓ GABRIEL ZSIGA
MÉZESKALÁCS - HUNYVÉNYESSZÓ JIBÁK ÁCSAI TAMÁS

2016. ÁPRILIS 5. 16:00 ÓRÁKOR:
CSKA HÍGA - KÖRNYEI NEMZETISÉGI DALKÖR
TÉSTREZENE - JÁNOVÉ SZABÓ ÉRIKA

2016. ÁPRILIS 12. 16:00 ÓRÁKOR:
LÉLEKALAPOK - HÉVŐS RÓZSA
KÉRESEM - KÉRTVELEM - SÁGOS ERŐSÍTŐ

OviSuli

Dadi Református Egyházközség (1071) Helyi Önkormányzat Központja
2016.04.04. 17:00 - 18:00 óráig - 34470-0701 - 06-20100 - www.dadi.hu

TUDOD MIT JELENT SÁFÁRNAK LENNI?

Erre a kérdésre kerestük a választ 2016. február 13-án a Tatai Református Egyházmegye idei Presbiteri Konferenciáján, amelyet a Környe- Oroszlányi Református Missziói Társégházközség szervezhetett meg. Gyülekezeteink az egyházmegye területén a legkisebb létszámú gyülekezetek közé sorolhatók, mégis nagy megerősítés és mondhatni ajándék volt számunkra az, hogy egy ilyen nagy létszámú – közel 250 fős- találkozó rendezhettünk meg. Megerősítés volt, mert a hónapok óta tartó munka során, naponként megtapasztalhattuk a Mindenható Isten gondviselését, azt hogy a tenyérén hordozott bennünket. Ajándék volt, mert a közös feladat, a készülődés még közelebb hozta egymáshoz gyülekezetünk tagjait és megélhettük, hogy mit jelent a sok előkészület, a hirtelen támadt próbák közepette is keresztyén embernek lenni, mit jelent egy alkalomért közösen imádkozni egy szívvel és egy lélekkel Isten elé menni. Én hiszem, hogy ezt tapasztalhatták meg a több mint harminc református gyülekezetből érkező gyülekezeti tagok, presbiterok, gondnokok és lelkipásztorok.

Az eseményen a konferálás szolgálatát a gyülekezet teológusa Bogyó Zsófia végezte, aki elsőként Ft. Köntös László Egyházkerületi főjegyző urat kérte fel, hogy igei szolgálatával kezdje el a konferenciát. Főjegyző úr az első Korinthusi levél negyedik részének első három verse alapján arról tett bizonyosságot, hogy koránt sincsen egyszerű feladata mindazoknak, akikre az Isten a sáfárság szolgálatát bízta. Hiszen nekünk nem valami nyilvánvalóról, kikutathatóról, vagy tudományosan bizonyítható valóságról kell bizonyosságot tennünk, hanem éppen ellenkezőleg, a megfoghatatlanról, pontosabban, a felfoghatatlanról, Isten titkairól kell szólnunk. Segítségünkre szolgál, hogy Isten mindnyájunk számára nyilvánvalóvá tette ezt a titkot, még hozzá, hogy mennyire szeret bennünket, az Ő Egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban. Ennek az igazságnak a hirdetésében hűségesen ki kell tartanunk, bárki bármit is mondjon.

Főtisztelendő úr szolgálatát követően, a gyülekezet nevében Nt. Nagy Péter lelkipásztor és Bacher Józsefné gondnokasszony köszöntötte a megjelenteket. Gondolataik afelől erősíthettek meg mindnyájunkat, hogy a gyülekezetek izgalommal, mégis nagy szeretettel és örömmel készültek a résztvevők fogadására. Ezután Környe Község Önkormányzata nevében Beke László

polgármester úr köszöntötte a vendégeket. Köszöntőjében rávilágított arra, hogy a község épülése és szépülése, mind- mind azt mutatja, hogy a benne élők jól sáfárkodnak a rájuk bízottakkal. Ehhez pedig nagy segítség az az összefogás, ami az önkormányzat és a település gyülekezetei, lelkipásztorai között tapasztalható. Köszönetmondással hozzá kell tennünk mindezekhez, hogy ez a konferencia sem valósulhatott volna meg Környe Község Önkormányzatának és polgármesterének, önzetlen és segítőkész támogatása nélkül.

Végezetül pedig az egyházmegye elnöksége nevében Gyimóthy Géza egyházmegyei főgondnok üdvözölte a megjelenteket, mindnyájunkat intve arra, hogy ne feledkezzünk meg soha arról, hogy a termőföldhöz hasonlóan, gyülekezetünket is folyamatosan gondozni és ápolni kell.

A köszöntések elhangzása után, Ft. Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök úr tartotta meg előadását. A II. Helvét Hitvallás 450 éves jubileumán, arra figyelmeztetett, hogy ezt a vallási iratot ma is illik lelkesen olvasnunk és tanulmányoznunk, mert sok aktualitásra, talán még számunkra ismeretlen igaz-

ságra világít rá és jelenti ki nyilvánvalóan, mint is jelent református keresztyén embernek lenni és az egyház szolgálatában tisztán, hűséggel megállni.

Az előadások sorában némi pihenő következett, amikor meghallgathattuk a Környei Német Nemzetiségi Dalkör által összeállított dalsokrot, amelyből a 25. zoltár eléneklése, amellyel a dalkör külön erre az alkalomra készült, különösképpen meghatotta és szíven érintette a jelenlévőket.

A Dalkör szolgálatát követően a Pápai Református Teológiai Akadémia rektorának, Dr. Vladár Gábor előadását hallgathattuk meg. Az előadás során rektor úr kiemelte, hogy a szolgálati lehetőségeink megragadásában soha sem befolyásolhatnak bennünket az éppen aktuális politikai viszonyok és hatalmak. A gyülekezetben, az egyházon, egy-egy közösségen belül mindnyájunknak meg kell ragadnia a lehetőséget arra, hogy szolgáljon mások felé és ezzel mindenkor Isten irántunk

szolgálatát és jóságáról tegyen bizonyosságot.

Az előadást követően ismét Környe község életébe tekinthettünk be, amikor meghallgathattuk a Vackor Óvoda és Bölcsőde Kamarakórusának lelkeket felüdítő és mindnyájunkat vidámsággal eltöltő énekkari szolgálatát.

A konferencia zárásaként, a hirdetésüket és az ebédmeghívást követően, Máté László esperes úr köszöntötte a konferenciát és bocsájtotta el az egybegyűlteket Isten áldásával.

Én pedig a Környe- Oroszlányi Református Gyülekezet nevében szeretettel köszönöm meg mindazoknak, akik segítségükkel, jelenlétükkel, bárminemű szolgálatukkal azon voltak, hogy mindnyájan megtaláljuk a választ a kérdésre: TUDOD-E MIT JELENT SÁFÁRNAK LENNI? Teljes szívünkben kívánjuk, hogy Isten mutasson rá mindnyájunk életében arra az értékre, amellyel Isten dicsőségére szolgálhatunk családjaink, munkatársaink, gyülekezeteink, közösségeink, anyaszentegyházunk életében.

Nagy Péterné, Hetyei Mónika
lelkipásztor

(HÉT) HATÁRON TÚL ÖTÖDSZÖR

(Mesemaron Dadon)

A Dadi Református Általános Iskola ismét részt vett a Székelyföldről induló kezdeményezésben. A csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár szervezésében Arany János, Gárdonyi Géza, Móricz Zsigmond és Kányádi Sándor után ezúttal Tamási Áron műveiből rendeztek maratoni felolvasást. Az akcióhoz világszerte csatlakozhattak intézmények és magánszemélyek is. Így lehetséges, hogy az elmúlt években folyamatosan nőtt a részvétel: tavaly 12 országból már megközelítette a negyvenezret az e napon együtt olvasók száma.

A dadi gyerekekkel már ötödik alkalommal csatlakoztunk a maratonhoz rendhagyó irodalomóra keretében. 2016. február 23-án *A hazug sün* című mesét dolgoztuk fel projektor segítségével.

Ez a nap nagyszerű lehetőség arra, hogy a magyar irodalomra és nemzeti kultúránkra irányítsuk a figyelmet. A mesén kívül megismerkedtünk Tamási Áron szülőföldjével, életútjával, főbb műveivel és gondolataival. „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne”- írja az *Ábel a rengetegben* című regényében az író. Ő (bár Budapesten és Amerikában is élt) –

Erdélyben volt otthon. Végakarata szerint szülőfalujában, Farkaslakán helyezték örök nyugalomba két cserefa (tölgyfa) között. Ahogy Kányádi Sándor írta:

„Kívánhat-é ember többet:
derékaljnak szülőföldet
s két cserefa tömött árnyát
szemfedőnek.”

Igyekeztem az olvasómaraton bevezetőjeként képekkel is bemutatni Erdély néhány csodáját a természeti szépségektől a kulturális értékekig, bár ez csak cseppnyi merítés lehetett az említendő tengeréből. Jó lenne, ha mindannyian megismerkedhetnénk e páratlan kincsekkel!

Rendezvényünkön 8 pedagógus és az összes diákunk részt vett – a betegség miatt hiányzók kivételével. Mivel 127 tanulónkból 58 bejárónk van, a mesemaron híre és élménye eljutott Oroszlányra, Bokodra, Kömlődre, Császárára és Szákszendre is. A világszerte e napon együtt olvasók számáról a könyvtár honlapján várható a pontos összesítés. Büszkék vagyunk, hogy a magyar irodalom segítségével mi is az összetartozás tudatát erősítettük határon túl!

Sárköziné Csonka Zita

Kedves Adakozó Testvérünk!

Kérjük, hogy jövedelme 1%-val támogassa a Bokodi Református Gyülekezetért Alapítványunk, szociális, kulturális tevékenységét és az ifjúság hitéleti nevelését elősegítő munkánkat.

Adószámunk: 18336827-1-11

Támogatását előre is köszönjük:
Bokodi Református Gyülekezetért Alapítvány Kuratóriuma

SZERETETHÍD

Már lehet jelentkezni a 2016-os Szeretethíd Kárpát-medencei református önkéntes napokra a www.szeretethid.hu oldalon.

Idén május 20-21-én rendezi meg a Szeretethidat a Magyar Református Szeretetszolgálat. A nyolcadik Szeretethídra bárki jelentkezhet, aki szívesen segítene a környezetének vagy a körülötte élőknek, akár egyénileg vagy egy csoporttal közösen. 2015-ben 16000 jelentkező segédkezett szerte a Kárpát-medencében. A regisztráció május 8-án zárul, addig is minden fontos, hasznos és érdekes tudnivalót megtalálhatnak a www.szeretethid.hu oldalon.

NAGYIGMÁNDI HÍREK

Böjti hét

Február 10-től kezdődően böjti alkalomok kerültek megrendezésre a Nagyigmándi Református Templomban. Minden este 5 órakor gyülekeztünk össze, hogy meghívott ige hirdetőktől hallgathassuk Isten üzenetét. Szerdán Molnár-Varga Péter bana-bábolnai lelkész, csütörtökön Máté László komáromi lelkész, esperes, pénteken Koncz Hunor komáromi segédlelkész és szombaton Barta Zsolt rédei lelkész végezte a szolgálatot. Vasárnap böjti úrvacsorai istentiszteleten zárhattuk be a hetet. Bízunk benne, hogy e hét alkalmi is hozzásegítenek minket a lelki elmélyülésig, hogy szívből tudjuk majd ünnepelni nagypéntek és húsvét csodáját.

Egyházlátogatás

Február 18-án este került sor gyülekezetünkben az éves egyházlátogatás alkalmára. Idén Ágoston Csaba esztergomi lelkész, Pásztor Gábor esztergomi presbitert és Lénárt István pilismaróti presbitert köszönthettük az egyházlátogatási bizottság tagjaiként. Az esti alkalomra szinte zsúfolásig megtelt a templom. A 97 iskolás hittanosból közel hatvanan jelen tudtak lenni, mellette a gyülekezet, a presbitérium és a gyermekek hozzátartozói is szép számban képviselték magukat. A látogatás a szokott mederben folyt, az igei szolgálat után következett a hittanosok kikérdezése, majd a gyülekezeti beszámoló. A bizottság részéről Ágoston Csaba esztergomi lelkész kö-

szöntötte a gyülekezetet és köszönte meg az itt folyó munkát. A templomi alkalom után megtörtént a hivatalviszogatás, mely szintén mindent rendben talált.

Jó érzés volt ekkora létszámban jelen lenni az alkalmon, s újra átérezni, hogy nem vagyunk egyedül, hiszen a Tatai Református Egyházmegye részeként tagjai vagyunk a Magyar Református Egyház közösségének. Éreztük és éreztük, hogy munkáinkban, szolgálatainkban Isten áldása segít bennünket.

Soli Deo Gloria

VÁLTOZÁSOK DADON

Egyházközségünkben mindig történik valami! Aki ismeri, vagy hallott a Dadi Református Egyházközségről, annak ez a mondat nem is annyira meglepő.

Idén januárban is megtartottuk az év első presbiteri gyűlését, amely természetesen egyfajta évindítónak is mondható, mert a tavalyi év lezárása, értékelése mellett az idén elvégzendő és előttünk álló feladatokról is tárgyaltunk. Eddig ebben semmi érdekes nincs a nem az egyházközségünkbe tartozó emberek számára. Viszont az „egyebek” napirendi pontban felvetődött egy kérdés, ami már évek óta megoldásra vár. A történet oda nyúlik vissza, amióta községünkben az állami általános iskola visszakerült az egyházközség fenntartásába, a nagy öröm és az Isten iránti hála mellett szembesülnünk kellett azokkal a terhekkkel, feladatokkal, amelyek egy ilyen iskola

fenntartásával járnak! A feladatok nagy része a gyülekezetünkben szolgáló lelkész házaspárra, Kovács Tamásra és Kovácsné Gombos Tímeára hárultak. Azóta folyamatosan a presbitérium előtt volt a kérdés rendezése. Az idei év első gyűlésén így szintén napirendre került a feladat megoldása, de a felvételt most tettek is követték. Gyülekezetünk gondnoka és lelképásztora a grémium elé terjesztett egy tervezetet, mely az egyházközségünk életével kapcsolatos feladatokat több csoportba sorolja. Az így kialakult feladatcsoportokra felelősök megnevezését javasolták a tervezet szerint, melléjük pedig segítőket. Így döntöttünk arról, hogy bizottságokat hozunk létre a feladatok elvégzésére. Ezt az elvi megállapodást a gyakorlat követte, és 2016. február 17-én este összeültek a bizottságok elnökei! A megbeszélésen véglegesítettük

az egyes bizottságok tagjait, és pontosítottuk a feladatokat. Így megalakult hét bizottság, amelyek így szinte az összes, az egyházközség életében előforduló feladatot el tudják látni, jelentős terhet véve le a lelkész házaspár válláról!

A bizottsági elnöki megbeszélés előtt Kovácsné Gombos Tímea Nagytiszteletű asszony egy rövid igei bevezetést tartott a II. Mózes 18. részének 1-24-ig tartó verseit felolvasva. Ez a bibliai rész is alátámasztja számunkra, hogy helyes irányba haladunk: Mózes is munkatársakat vett maga mellé, mert az Isten által rábízott feladatokat így sokkal hatékonyabban és az emberek meglegedésére tudta elvégezni! Ezzel az igei útmutatással és Urunk segítségét kérve kezdünk a munkába.

Bán Zoltán
presbiter

GYÜLEKEZETLÁTOGATÁS KÖMLÖDÖN

Istennek hála a betegségek ellenére szép számmal gyűltünk össze, 2016. február 28-án csütörtökön délután 16:00-kor Kömlődön a Kerényi Béla Református Diakóniai Intézmények nagytermében. A legnagyobb öröm az volt, hogy fiatalok töltötték meg a termet. Szemeti Ferenc nagytiszteletű lelképásztor úr rövid áhitat után ismertette a gyülekezet költségvetését, valamint az anyakönyvi adatokat. Ezt követően Bényiné Bogáth Éva hitoktató szervezésében a helyi általános iskola hittanosai adták el műsorukat. Majd a gyülekezetlátogatás végén egy zsolnárt adtak elő zongora és furulyakísérettel. Nagytiszteletű Máté László esperes úr köszönetét fejezte ki a szereplőknek, a vendéglátóknak és Isten áldását kérte a gyülekezet életére és további munkájára.

Bényi Balázs presbiter

Az Ászári Református Egyházközség Presbitériuma
tisztelettel és szeretettel meghívja
Önt és kedves családját
a 2016. március 12-én szombaton du. 3 órakor
kezdődő ünnepi istentiszteletre,
mely alkalommal hálát adunk Istennek a felépült,
új gyülekezeti házáért.

Igét hirdet a templomban:

Főtiszteletű Steinbach József

a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke

Az ünnepséget követően szeretetvendégségre várunk
mindenkit az ászári Községi Házban.